

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. С.З., 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно гражданско дело № 20265500500099 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК и е образувано по жалба на ЗАД „А.“ АД против постановление на ЧСИ К.А. за приетите разноски по изп.д. № *****0400617.

Жалбоподателят оспорва размера на определените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 6035,23 лв. Счита, че отказът на ЧСИ да измени като намали приетите за събиране разноски за адвокатско възнаграждение поради прекомерност, както и за преизчисляване на таксата по т.26 ТТРЗЧСИ, е незаконосъобразен. Излага съображения в подкрепа на становището си и иска съдът да постанови решение, с което да отмени атакуваното постановление.

Ответникът по жалбата Т. Г. К. взема становище, че жалбата неоснователна.

Съгласно чл. 436, ал. 3 ГПК, по делото са приложени мотиви на ЧСИ К.А., рег.№ **, с район на действие ОС - С.З., в които се взема становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл. 436 от ГПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт на ЧСИ, и е редовна. По същество съдът намира следното:

Изпълнително дело № *****0400617 е образувано по молба от 04.07.2025г. на Т. Г. К. чрез процесуалния ѝ представител адв. М. З. срещу ЗАД „А.“ АД, въз основа на изпълнителен лист от 04.07.2025 г., издаден по

в.т.д. № 229/2025 г. по описа на Апелативен съд - П. за сумата от 140 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди и 1115,10 лв. за обезщетение за имуществени вреди. С подадената молба взискателят е поискал образуването на изпълнително дело срещу длъжника; изпращане на покана за доброволно изпълнение; цялостно проучване на имотното състояние на длъжника и определяне на начина на изпълнението по реда на чл.18 ЗЧСИ. С молбата е поискано освен това съдебният изпълнител да определи адвокатско възнаграждение за оказаното процесуално представителство на основание чл.38, ал.1 ЗАДВ.

С разпореждане от същата дата ЧСИ е определил и сумата от 6035,23 лв. за адвокатско възнаграждение и е разпоредил извършването на справки в НАП, ТР, Рег. № в КЧСИ, както и изпращане на покана за доброволно изпълнение. Такава покана е изпратена с обратна разписка на датата 07.07.2025г. и е получена от длъжника на 08.07.2025 г.

С възражение от 11.07.2025г. длъжникът е възразил срещу определеното адвокатско възнаграждение, а на 15.07.2025г. е представил определение № 2263 от 14.07.2025г., постановен по к.т.д. № 1398/2025 г. по описа на ВКС, ТК, с което е спряно изпълнението на невязлото в сила въззивно решение № 209 от 02.07.2025г. г., постановено по в.т.д. № 229/ 2025 г. по описа на Апелативен съд - П..

С постановление от 23.07.2025 г. ЧСИ е приел, че определеното адвокатско възнаграждение не следва да бъде намалено.

При така установените обстоятелства съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения двуседмичен срок по чл. 436, ал. 1 от ГПК, от легитимирани лица – длъжници в изпълнителния процес, и срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител съгласно чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК е предвидена възможността да се претендира намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото.

Съгласно задължителната за националните юрисдикции на държавите членки практика на Съда на Европейския съюз по дело № С-438/22 националният съд следва да не прилага Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /НМРАВ/, поради противоречието ѝ с общностното право.

Съдът намира, че решението на Съда на Европейския съюз по дело № С 438/22 намира приложение и към настоящата редакция на наредбата Наредба за възнагражденията за адвокатска работа /НВАР/, т.к. въпреки направеното след постановяването му изменение на подзаконовия нормативен акт, той продължава да не е съобразен с правото на ЕС, съобразно даденото от СЕС тълкуване на общностното право.

Това е така, т.к. начинът на приемане на НВАР, въвеждаща тарифа за адвокатските възнаграждения, все още представлява съгласуване на цените на адвокатските услуги от всички участници на пазара на принципа на хоризонталното ценообразуване.

В решение на СЕС по съединени дела С-427/16 и С-428/16 е прието, че определянето на минимални размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, забранено от член 101, параграф 1 ДФЕС.

Възнаграждението на адвоката следва да бъде определено при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, **както и съобразно действително извършената работа, а разпоредбите на НВАР могат да служат на съда за ориентир относно типичните за пазара на адвокатски услуги цени на отделните видове предоставяни услуги.**

Оплакването на жалбоподателя, че като разноси по изпълнението следва да бъде признато само платеното адвокатско възнаграждение за образуване на изпълнително дело е неоснователно.

Съгласно чл. 10 т. 1 от НВАР за образуване на изпълнително дело адвокатското възнаграждение е в размер на 200 лв., а съгласно т. 2 на чл. 10 от НВАР отделно е предвидено **заплащане на възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания.** Това от своя страна обуславя извод, че пазарът за адвокатски услуги разграничава образуването на изпълнителното дело и процесуалното представителство по делото като отделно предоставяни услуги, всяка от които със своя отделна стойност, и това обстоятелство следва да бъде съобразено от съда при преценката за прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В случая вискателят е финансово затруднено лице и ангажираната квалифицирана услуга от адвокат е безплатна (чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв) и е определена от съдебния изпълнител съобразно чл.10, т.1 и т.2 от Наредба № 1/2004г. Определеното възнаграждение е за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнително дело до събирането на всички дължими суми по делото, без значение колко и какви изпълнителни действия ще бъдат предприети. Изпълнителното дело е образувано, защото длъжникът не е заплатил доброволно и извънсъдебно присъдената сума.

В тази връзка следва да се има предвид, че той е застрахователно дружество, което по закон следва да поддържа капитала си в особено голям размер, определящ и наличието на значително по размер имущество, чието основно предназначение е изплащането на обезщетения на правоимащите лица в случаите на настъпили застрахователни събития. Именно поради бездействието на длъжника и в защита на своите интереси, вискателят е ангажирал адвокатски услуги за образуване на изпълнително дело, за водене на изпълнително производство и извършване на различни изпълнителни действия за събирането на дълга, т.к. в конкретният длъжникът не е изпълнил дори и частично задължението си към вискателя К..

Ето защо според съда, с оглед принципа на справедливостта, направените от взыскателя разноси за адвокатско възнаграждение следва да му бъдат възстановени в пълен размер, т.к. към настоящият момент не може да се приеме, че положеният от адвоката труд обуславя по-ниско заплащане, както и е може да бъде направен извод, че делото е с ниска фактическа и правна сложност.

Освен това още с молбата си за образуването на изпълнителното дело с вх. № 11950/04.07.2025 год. въззиваемата и молителка К. и пълномощникът ѝ адв. М. З. са предоставили правото на ЧСИ по чл.18 от ЗЧСИ, а именно да извърши цялостното проучване на имотното състояние на длъжника и съответно да определя и начина на изпълнението по реда на тази разпоредба от ЗЧСИ.

Също така съдът намира, че все още по делото не са налице данните, длъжникът да е изплатил своевременно дълга си към взыскателя, поради което предстои извършването и на други изпълнителни действия в изпълнителния процес до пълното изплащане на дължимите суми от жалбоподателя и длъжник по изп. дело.

Неоснователни са и наведените в жалбата възражения за неправилно определяне от съдебния изпълнител на таксата, дължима на основание т. 26 ТТРЗЧСИ. Съгласно посочената разпоредба за изпълнение на парично вземане се начислява такса върху събраната по делото сума.

Съдът приема, че заплатеното адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство трябва да бъде включено към основата за определянето и на пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, доколкото то не представлява такса за самото изпълнение и не се дължи на съдебния изпълнител, а подлежи на събиране наред и заедно със сумите по изпълнителния лист.

В тази връзка следва да се посочи, че доколкото в случая не са налице предпоставките за намаляване на адвокатското възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, няма и не е налице и основанието и за съответно намаляване на таксата по т. 26 ТТРЗЧСИ.

По изложените съображения съдът намира подадената жалба за неоснователна, поради което следва да я остави без уважение.

Относно разноските:

Не са налице процесуалните предпоставки за присъждане на разноси в настоящото производство за разноси.

По изложените съображения и на основание чл.437, ал.4 от ГПК Окръжен съд – С.З.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „ЗАД А.“ АД, ЕИК № *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н *****, представлявано заедно от Изпълнителните Директори М. И. и К.В., действащи заедно чрез юрисконсулт Р.Л. срещу постановление от 23.07.2025 г. за отказ за намаляване

на разноските по изп. д. № *****0400617 на ЧСИ К.А., рег. № ** на КЧСИ и район на действие при Окръжен съд – С.З., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____